

Результати. Зниження когнітивних функцій (КФ) при ХП за результатами тесту MMSE спостерігається у віці 55–75 років при тривалості захворювання 3–8 років. Середнє зниження MMSE за 1 рік внаслідок віку склало 0,17 бала, тоді як внаслідок захворювання — 0,41 бала (середнє річне сумарне зниження у пацієнтів з ХП сягає 0,58 бала). Зниження КФ за результатами MoCA починається з 55 років, характеризується лінійною залежністю від тривалості перебігу ХП з регресійним коефіцієнтом $\beta = -0,28 \pm 0,08$ ($p = 0,0010$) та темпом зниження на 0,21 бала за рік. Спостерігалась достовірна зворотна кореляція показників КФ із загальною оцінкою II розділу UPDRS, вираженістю гіпокінезії, постуральної нестійкості за результатами III розділу UPDRS та стадією за Хен–Яр. Виявлено слабкий кореляційний зв'язок когнітивного зниження зі ступенем депресії. Зв'язок помірної сили ($r = 0,31$; $p = 0,00028$) спостерігали між обома когнітивними тестами та такими психологічними рисами, як кооперативність, залежність від винагороди та самоспрямованість. Шкала MoCA виявилась найбільш чутливою для оцінки когнітивних функцій у пацієнтів із ХП.

Висновки. З прогресуванням рухових проявів ХП, переважно постуральної нестійкості, тобто з переходом однієї стадії хвороби в наступну, закономірно підвищується ризик розвитку когнітивних порушень, що відображає залучення медіаторного дефіциту за межами дофамінергічного та свідчить про необхідність вчасної діагностики та медикаментозної корекції для покращання якості життя пацієнтів з ХП на кожному етапі захворювання.

ОСОБЕННОСТИ ЭПИДЕМИОЛОГИИ БОЛЕЗНИ ПАРКИНСОНА В ОДЕССЕ И ОДЕССКОЙ ОБЛАСТИ

И. В. Хубетова

Одесская областная клиническая больница

Болезнь Паркинсона (БП) — возрастная патология, наблюдающаяся преимущественно в популяции больных пожилого возраста. В связи со старением населения отмечено повышение распространенности БП. По официальной статистике риск развития паркинсонизма у мужчин выше, чем у женщин, частота БП у жителей сельской местности выше, чем у горожан (что связывают с действием пестицидов). Фактическая распространенность БП в общей популяции превышает средние показатели, поскольку, по данным некоторых исследователей, 35–42 % всех случаев БП остаются недиагностированными.

Цель — изучить влияние эпидемиологических данных о БП в Одессе и Одесской области за период 2012–2015 гг.

Материалы и методы: несплошной осмотр населения (по обращаемости); изучение статистических данных Главного управления статистики в Одесской области.

Результаты. Количество зафиксированных случаев БП увеличилось в Одессе с 235 в 2012 г. до 457 в 2015 г.; в Одесской области — с 673 в 2012 г. до 847 в 2015 г. Распространенность БП увеличилась в Одессе с 27,8 на 100 000 населения в 2012 г. до 37,0 на 100 000 в 2015 г.; в Одесской области — с 34,7 на 100 000 населения в 2012 г. до 46,4 на 100 000 в 2015 г. При этом в городских районных центрах показатель составил: в г. Измаил — 112,5 на 100 000, в г. Белгород-Днестровский — 105,2 на 100 000, в г. Теплодар — 70,6 на 100 000 населения. В течение последних 3 лет сохраняются следующие эпидемиологические особенности: БП регистрируют чаще у женщин, чем у мужчин: в Одессе в 2012 г. данный показатель составил 58 % среди женщин и 42 % среди мужчин (в Одесской области — соответственно 60 и 40 %); в 2015 г. в Одессе — 56,2 % среди женщин и 43,8 % среди мужчин (в Одесской области — соответственно 57,3 и 42,7 %). Отмечена также более высокая частота БП у жителей городской местности и низкая — сельской.

Выводы. Результаты эпидемиологических исследований обусловлены, по-видимому, особенностями демографии: численность городского населения в Одесской области превышает показатель сельского — 54,6 и 45,4 % соответственно; женская популяция (52,4 %) превышает мужскую (47,6 %). Сеть медицинских учреждений более мощная в городах по сравнению с таковой в сельской местности. Низкая выявляемость БП свидетельствует о недостаточном уровне подготовки медицинских кадров и побуждает к повышению эффективности работы по созданию регистра больных с экстрапирамидной патологией.